

Вона навчила нас мріяти та нестандартно мислити

[Дар'я Жагіна, студентка групи ІФ-60а.]

#24-25 от 17.12.2013

Взимку 2011 року студенти кафедри ділової іноземної мови і перекладу (завідувач – професор А.А. Бадан) вперше почули про наступне прибуття нової викладачки із США. Ми лише знали її ім'я Конні Постеллі та що вона прилетіла до України як волонтер Корпусу Миру. Пізніше ми дізналися, що вона була успішним адвокатом з Чикаго та працювала в одному із провідних американських автомобільних концернів – Дженерал Моторз. Однак, Конні вирішила залишити цю частину свого життя і вирушити на пошуки нового безцінного досвіду. Вона стала добровольцем Корпусу Миру, щоб сприяти кращому взаєморозумінню американців з українцями.

Конні не лише викладала англійську мову, а й допомагала викладачам розширювати навчальну базу для роботи в аудиторії, студентам – набути важливих навичок, які допоможуть досягти успіху як у подальшій освіті, так і в майбутній кар'єрі. Проте, Конні більше, ніж викладач. Вона добра, щедра людина, сильна і незалежна жінка з великим серцем. Я вважаю її наставником, джерелом натхнення, а також вірним другом. Конні завжди готова надати допомогу. А ще вона стала щасливою володаркою живого «українського сувеніру» (так вона жартома називає собаку Медді, яка скоро стане гордою «громадянкою» США).

Якось взимку Конні йшла додому після спектаклю «Мадам Баттерфляй» та знайшла на вулиці бродячого собаку. Спочатку здалося, що цуценя загинуло, але, на щастя, собачка була жива. Конні назвала її Медді на честь героїні опери (скорочено від Мадам). Відтоді вона живе з Конні. Медді дуже добре вихована, вона розуміє обидві мови – англійську та російську. Я особисто бачила, що деякі команди собака розуміє лише англійською, а інші – російською. Незважаючи на труднощі, пов'язані зі збором усіх необхідних документів та довідок для вивезення тварини за кордон, на Конні і Медді вже чекають нові пригоди.

На парах з Конні Постеллі ми отримали незабутній досвід: завдяки нашій викладачці ми поглибили свої знання про США, культуру та традиції її країни, а Конні ознайомила нас з українськими звичаями та побутом. Два роки занять із носієм англійської мови також значно покращили наш рівень розмовної мови. Конні представляла інноваційні методики навчання, вона заохочувала критичне мислення, на парах ми розглядали такі важливі питання, як гендерна нерівність, подвійні стандарти та існуючі стереотипи і забобони в суспільстві. Ми переглядали, а потім обговорювали фільми про расові конфлікти, соціальний статус меншин та положення жінки в сучасному суспільстві. Конні Постеллі завжди нагадувала нам про важливість освіти для жінок і постійно повторювала, що саме наше покоління відповідальне за зміни у суспільстві та світле майбутнє держави. Вона навчила нас мріяти, допомогла розвинути лідерські якості та надихнула багатьох з нас.

Я висловлюю щире і глибоке подяку від імені всіх студентів, яких Конні навчала. Ми не забудемо її значного внеску в нашу освіту і сподіваємося ще побачити її в нашому університеті. На закінчення я хочу процитувати відому оперну співачку Марію Каллас: «У чому різниця між гарним і великим викладачем? Гарний викладач розвиває здібності студента до межі, великий викладач відразу бачить цю межу і надихає на більше». Саме такою викладачкою стала для нас Конні Постеллі!